

[Socialministeren.]

en snarlig indsats for at afhjælpe behovet for børnehaver i de tyndt befolkede egne, vil jeg for det første minde om, at det ikke er hos socialministeriet eller hos nogen statsmyndighed, at initiativet til oprettelse af børneinstitutioner ligger. Det påhviler kommunerne at drive de fornødne institutioner, hvis opgaverne ikke løses ad anden vej, det vil sige ved lokalt, privat initiativ. Denne forpligtelse er for så vidt af ret uhåndgribelig karakter, og det er ikke sådan, at man fra statens side kan pålægge den enkelte kommune at fremskaffe et antal børnehaveklasse, selv om det måske for udenforstående kunne være klart, at der var et stort udækket behov. Men i mange kommuner viser udviklingen i de sidste år dog, at der er en voksende forståelse for, at børnene kan komme i en god børnehave. Man må dog også tage med i betragtning, at i nogle mindre kommuner er der begrænsede økonomiske ressourcer, og at man derfor hidtil er veget tilbage for opgaven dér. Det, jeg på dette punkt kan henviser til, er en forhåbning om, at forholdene vil blive bedre, når vi får større og mere bæredygtige kommuner efter den 1. april 1970.

Om det helt specielle problem, som spørgeren også er inde på, nemlig etablering af en transportmulighed for børnehavebørn, ligesom der findes for skolebørn, vil jeg gerne sige, at jeg er enig i, at hvis det problem kan løses, vil det især få betydning i de tyndt befolkede egne. Jeg vil derfor bede børne- og ungdomsforsorgens pædagogiske nævn om at behandle dette spørgsmål i et udvalg, hvor også kommunerne bør være repræsenteret. Jeg tror, at vi ad denne vej kan medvirke til en mere tilfredsstillende løsning på dette problem.

Hanne Reintoft: Jeg takker for svaret, især for tilsagnet om, at der vil blive nedsat et udvalg under det pædagogiske nævn til at undersøge behovet, for jeg vil gerne understrege, at jeg er enig med ministeren i

at det sociale behov er til stede, men ikke helt enig i, at det skulle være mindre på landet. Jeg tror, det efterhånden vil afsløres, at det er en fordøm, at landbokvinden ikke er lige så meget i erhverv som bykvinden; der er i hvert fald ikke længere så mange procent forskel.

Jeg er ikke helt enig i, at det ikke skulle være folketingets og ministerens ansvar, at vi ikke har de tilstrækkelige institutioner. Loven om børne- og ungdomsforsorg pålægger kommunerne at sørge for de nødvendige institutioner, og det må være den siddende ministers ansvar, at loven bliver overholdt. Men jeg takker så meget for, at vi i hvert fald kommer i gang med problemet; jeg tror, det er et vigtigt problem for mange forældre til børn, der ellers får sværere ved at klare sig i skolen end nødvendigt.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg må blot til fru Hanne Reintofts yderligere bemærkninger have lov at tilføje, at efter den gældende lov er det kommunerne, som skal sørge for oprettelse af de fornødne børneinstitutioner. Jeg synes, at når man rejser spørgsmålet om den betydning, det har for barnet at gå i børnehaven en vis tid, er vi her mere inde på det pædagogiske end på det sociale behov. En af årsagerne til, at man ikke har udbygget så meget, er den, at ikke så mange kvinder har været med i erhvervslivet, om end jeg, som jeg nævnte før, indrømmer, at der kan være en vekselvirkning her.

Jeg ser gerne både af sociale og pædagogiske grunde en stærkere udbygning, og min indsats vil bestå i, at jeg vil undersøge spørgsmålet om transportordninger for de mere tyndt befolkede egne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Morten Lange** til justitsministeren:

„Mener ministeren, at fremmedpolitiets afhøringsform og dets rapporter giver et rimeligt grundlag for afgørelser om politisk asyl?“